

« concernunt. Non capio, qui nonnulli ve-
« lint, vel possint sustinere opus esse pla-
« cito pro publicatione bullarum, quæ mere
« dogmatica fidei continent, quas certum
« est hactenus indiscriminatim, et sine con-
« traditione fuisse per totum Belgium pu-
« blicatas, receptas, uti fuere Piana et Gre-
« goriana, de quibus est sermo — »

« Archidiac. Namurc., 26 Julii 1658 :
« *La Bulle contre Jansenius a icy etè publiée
« avant aucun placet.* »

« Antonius Triest episcopus Gandavensis
1653, ad Leopoldum archiducem scripsit :
« *Le placet ne doit avoir lieu, si non es pro-
« visions beneficiales.* »

« Unde consilium status in consulta-
« tione, 29 Octobris 1647, signata Boisschot
« vidit, ita habet : « Respectu placiti sua Ma-
« jestas a duobus circiter annis decidit Ma-
« triti hanc difficultatem, cum matura cau-
« sæ cognitione et postquam jussisset vide-
« ri, et examinari consultationes horum
« consiliorum (privati et Brabantini) super
« illa re declarando quod pro hac bulla
« (Urb. VIII, in *Eminentii*, in qua prohibe-
« tur liber Jansenii) concernente pure arti-
« culos fidei et religionis, non foret opus
« placito. »

« Difficultate iterum mota circa publica-
« tionem Decreti die 6 Sept. 1657, supra rela-
« ti : « Rex catholicus Philippus IV ad Mar-
« chionem de Caracena, tum Belgii præfi-
« ctum rescripsit his verbis : « *Mon Cousin :
« ayant veu votre lettre du 3 d'Auril der-
« nièrement passé responsive à la mienne du
« 1 Ferrier antecedant, sur les plaintes du
« nonce de Sa Sainteté, concernant la publi-
« cation d'un edict de Sa dite Sainteté pro-
« hibitif des certains livres et écrits de la
« doctrine condamnée de Jansenius avec les
« deux consultes Des conseils privé, et de
« Brabant jointes à votre dite lettre, et le
« tout bien considéré, attendu même, que la
« matiere, dont il s'agit est purement dogma-
« tique, n'estants les placets requis, qu'en
« matiere beneficiale et litigieuse entre par-
« ties, j'ay bien voulu faire cette, a fin que
« sans sortir du stile, de ce que par de la
« s'est accoutumé de faire en autres occa-
« sions de semblables matieres, vous permet-
« tiés, que le dit edict soit publié, de la mé-
« me sorte, que par mon ordre ont été pu-
« bliés les autres Bulles de Sa Sainteté tou-
« chant les livres de Jansenius. A tant mon
« Cousin, Dieu vous ait en sa sainte garde.
« De Madrid, le 13 de Juin 1659. »*

« Quid adhuc queritur ?
« Hæc declaratio, in qua non recte dici-
« tur (quod regi catholico fuerit obreptum)
« prorsus peremptoria est. « Supremus mo-
« narcha declarat, placita non requiri, nisi
« in materia beneficiali, et litigiosa inter
« partes; idque non leviter, sed prævia con-
« sultatione concilii privati et Brabantini,
« et præmissa matura deliberatione le tout
« bien considéré; insuper rationem addit :
« *Attendu que la matiere, dont il s'agit, est
« purement dogmatique.* Ex quo conicitur,
« non solas definitiones fidei, sed et pro-

« hibitiones librorum (quale hoc decretum
« erat) ex declaratione regis censi bullas
« dogmaticas et exemptas a placito. Deni-
« que decernit, ut permittatur decretum,
« 5 Septembr. 1657, publicari; *de la même
« sorte, que par mon ordre ont été publiées
« les autres bulles de Sa Sainteté touchant
« les livres de Jansenius.* Adeoque ejus de-
« fensoribus nullum ex hac parte superesse
« effugium. »

« Herato rex Philippus scripsit anno se-
« quenti, 12 Augusti 1660, ad eundem Bel-
« gii gubernatorem : « Cum tibi scripsisse-
« mus, 31 Julii anni proxime elapsi ad in-
« stantiam ejusdem nuntii, probare mē, ne
« impediretur publicatio dictæ bullæ, eo
« quod esset in materia dogmatica, in qua
« materia censui opus non esse placito, at-
« que ut dicto internuntio, et favorem, et
« operam impenderes, qua publicatio opus
« haberet. »

« Porro Belgii gubernator ad concilia ita
« scripsit : « Visis, ac per suam Majestatem
« examinatis, quæ ex opinione vestra ex-
« hibuitis de publicatione constitutionis
« Sææ Sanctitatis, qua prohibentur nonnulla
« Folia, tractatus, et scripta spectantia ad
« quinque propositiones damnatas ex do-
« ctrina episcopi Jansenii : Significamus in-
« tentionem suæ Majestatis non esse, ut ipse
« expressis verbis suis nobis scripsit, ut
« velit ad publicationem constitutionum
« dogmaticarum a Sua Sanctitate emanata-
« rum necessarium esse litteras placiti ob-
« tinere. Quare cum sufficienter appareat,
« dictam constitutionem dogmaticam esse,
« ordinamus nomine, et ex parte suæ Ma-
« jestatis, ne moveatis aut interponatis dif-
« ficultatem quacunque adversus publica-
« tionem illius constitutionis, aut aliarum,
« quæ ejusdem naturæ se possent offerre,
« cum visæ et cognitæ fuerint esse tales :
« atque interea, etc. Bruxellis, 10 Decem-
« 1659. »

« Propter hanc postremam clausulam :
« Cum visæ et cognitæ fuerint esse tales,
« vués, et reconnues être telles (quæ tamen
« non habetur in ipso decreto regio supra
« relato, sed hic in Belgio addita est) usus
« habet, ut bullæ Pontificiæ exhibeantur mi-
« nistris regis, qui dispiciant, an aliquid
« contineant juribus regis, aut patriæ pri-
« vilegiis adversum, quo cognito, absque
« ulla signatura de visa, aut alio diploma-
« te, quod proprie *Placetum* vocant libere
« publicantur.

« Multum autem interest inter *inspectio-
« nem*, et *placitationem* : ista nullam in
« ipsam bullam auctoritatem tribuit, sed
« meram ingerit notitiam; sic inspiciuntur
« officialium institutiones, legatorum cre-
« dentiales adventantium, seu transeuntium
« patentes, vel salvoconductus, etsi inspi-
« cientes nullam de illis scriptis dispositio-
« nem habeant. Placetum vero est quasi
« confirmatio decreti, quæ et dependet a
« voluntate placetantis, et sine qua decre-
« tum nullius foret roboris, quod in do-
« gmaticis locum habere non potest. »

Stochmansium nunc, et Van-Espinium,
per me licet, Febronius appellet, nihil
equidem illorum hono sensu movebor,
quos mendacii tot monumenta redarguunt.

(7. Alter Belga Peckius est, insignis olim
in magno Belgii consilio consiliarius : acrius
ille in hanc consuetudinem invehitur his
verbis : « Quam consuetudinem et multas
alias ejusdem farinae non posse jure satis
defendi puto, et quæ libertati ecclesiasticæ
plurimum adversantur, et proinde non va-
lent apud justos et catholicos judices « qui
timorem Domini habent, licet forte valeant
apud eos, apud quos quidquid lubet, licet,
et qui Ecclesiam oderunt, eamque princi-
pibus sæcularibus libenter in omnibus sub-
jicerent, confusionem passuri (arrigant hic
aures adversarii, et totis artibus contem-
miscant) in magno illo die, cum ad judican-
dum eos veniet, cujus sponsam hic con-
tempserunt, et injuria affecerunt. » Hinc
vel ipsi celebriores apud Hispanos regio-
rum jurium propugnatores Franciscus Sal-
gado, et Didacus Covarruvias eam consue-
tudinem emollire student, cavendumque
summo opere aiunt, ne, nisi arctissimis cir-
cumscribatur limitibus, in maximum cedat
animarum discrimen (40). Imo *Cenedo*, etsi
placitum regium reipublicæ utilissimum
prædicet, non tamen illud in regia jura re-
ferre audeat, sed optimum fore ait, si prin-
cipes ab Apostolica Sede *privilegium* impe-
trarent, ut *litteræ, citationes et alia omnes
bullæ obtentæ a Romano Pontifice*, antequam
executioni mandentur in partibus, exami-
nentur a regis tribunalibus (41).

(8. Neque adversarii tantam istorum in re-
gio placito non tam circumscribendo, quam
metuendo consensionem contemnant. Ro-
manum enim Pontificem in omnibus chris-
tiani Orbis ditionibus, atque provinciis jus
pascendi gregem sibi a Christo creditum
exercere liberrime posse, quin politicæ ju-
risdictioni obnoxius sit, inficiabitur nemo,
qui divini primatus finem perspectum ha-
beat. An Petro dictum a Christo : « *Pasce
oves meas*, quo loco et quoad tibi per prin-
cipes, eorumque magistratus licuerit? » Mi-
nime vero. Nulli hic limites *Pasce oves
meas*. Num Petro dictum : *Quodcunque*, prin-
cipibus eorumque administris indulgenti-
bus, *ligaveris super terram, erit ligatum et
in cælis*? Nihil minus : *Quodcunque liga-
veris super terram, erit ligatum et in cælis*;
generatim et indeterminate dictum. Neque vero
aliter fieri potuit, quam id hono unitatis
fuerit constitutum. At si Apostolicæ consti-
tutiones non ante vim, effectumque sortiri
possent, quam a principibus probarentur,
ubi illa gregis Christiani pascendi libertas?
Ubi illa *quodcunque ligandi* potestas, quam
Christus in Petro Romanis Pontificibus con-
tulit, asseruitque? Præterea quis non intel-
ligat, posita hujus placiti necessitate, eccle-

(40) Adi Salgadum, *De supplic. ad Sanctiss.*, par.
1, cap. 2, num. 27 seqq., et 111, itemque *De reg.
protect.*, par. II, cap. 2, num. 15. *Didacum vero Co-
varruviam in question. practic.*, q. 35, num. 6.

siasticam potestatem politicæ subdi? Cum
tamen politicam potius in iis, quæ ad spiri-
tuale regimen spectant, ecclesiasticæ obno-
xiam esse, quæ superiore capite attulimus,
Patrum, Pontificumque testimonia doceant,
et ratio ipsa consentiat? Sed et ipsa imper-
antium in placito regio exigendo dissensio
quantis sacram potestatem angustiis premit.
Altero in regno beneficialia diplomata prin-
cipis consensum præstolantur : in altero im-
munia hæc sunt, non alia; apud Gallos ex
regio edicto a. 1639. Pontificia diplomata
episcopis exhiberi debent, qui ad regem
de illis intra triduum referrent; in Hispani-
is regio prætori, ita tamen, ut si hujus
auctoritate eorum executio quandoque dif-
fertur ac suspenditur, « Maximus Christi
vicarius, Covarruvia teste (42), interim cer-
tior fiat, quot et quantis afficiatur incom-
modis, et gravaminibus respublica ista
propter multa, quæ ab ipso falsis precibus
et suggestionibus impetrantur, quæ minime
Sanctissimus Pontifex esset concessurus. »
Sæpe sæpius regum administris quasi vadum
tentaturi, exiguum quid juris sibi depo-
scunt, ad summa mox convolant. * Huc spe-
ctat, quod a. 1596 ad Olivarium Neapoli prore-
gem Clemens VIII scribebat : « Esser tanto lon-
tano dal vero, che l'*exsequatur* sia immemora-
bile, che si sa benissimo il principio, e quando
fu principiato, che colore gli fu dato, e con
che occasione. Si sa, che il principio fu per
le chiese cattedrali sole; si sa, che prima non
si notava : si sa quando si cominciò a no-
tare, prima in una cartuccia, e poi come si
sia andato dilatando da' ministri, e da' con-
sigli, i quali se avessero l'occhio solo a
quello, che conviene, e non a dilatare sem-
pre le fimbrie in pregiudizio della giurisdic-
zione ecclesiastica, non laboraremus. * » —
Quid interim in tanta morum diversitate
agent Romani Pontifices? Quam ineant viam,
ut Apostolico muneri satisfaciant? Et cre-
demus Christum Ecclesiæ suæ regimen plane
incertum non tam Pontificum quam laicorum
hominum voluntati dimisisse? Male enim vero
de Christo, ejusque in Ecclesiam suam stu-
dio sentiat, oportet, qui secum ita statuat.
At Christo rei quoque publicæ tranquillitas
cordi esse debuit. Quis negat? Verum quid
illa periclitetur, nisi in Apostolicas consti-
tutiones imperium principes exercant? An-
non satis illi consultum, si imperantibus li-
ceat, quemadmodum certe licet, si quid dis-
criminis jure metueatur, episcopos in con-
silio vocare, auditisque illorum sententiis,
Romanum Pontificem de iis, quæ timentur,
incommodis certiorum facere, atque ab illo
expectare præsidium?

(9. Sed nimirum, ut cum Zallweinio hanc
disputationem concludam (43) — « si tantum
haberent curæ zelantes isti pro decretis po-
liticis, ne in bonum publicum impingant,
quantum pro decretis ecclesiasticis, longu

(41) In collect. n. v. de decretal.

(42) *Quest. practic.*, q. 35, n. 6.

(43) *Lib. 1, p. 373.*

melius consultum feret *rationi status politici*. Si modo aliqui politici, de quibus pene certi sumus, quod in nulla alia re tantum curæ et diligentiae impendant, quantum in excogitandis rationibus externe speciosis, interne occulto veneno plenis; quatenus hoc modo potestas ecclesiastica infringatur, et econtra politica ampliatur, hanc vel illam legem ecclesiasticam, decretum et prohibitionem pontificiam in rationem status politici impingere asserant, satis est, ut ipsorum iudicium velut oraculum Delphicum adoretur. »

(10. De his plura vide in opere sæpius ci-

PLAGIUM.

SUMMARIUM.

1. Plagium quid sit? — 2. Qui tale crimen committunt, plagiarii appellantur. — 3. Plagarii unde dicti? — 4. Tale crimen, si homo, qui subripitur, sit sui juris: non est proprie furtum. — 5. Si autem persona, quæ subripitur, est adhuc sub patria potestate constituta, verum furtum est. — 6.

(1. Plagium est crimen publicum, quo quis dolose subripit hominem liberum, vel servum alienum, sive detineat illum vincitum, aut celet, vel ei suadeat, ut a patre, vel domino suo aufugiat, sive vendat, donec, permittet, vel alio contractu, quo dominium rerum transfertur, aliis tradat, l. 1, cum seq. ff. et cod. ad l. *Fabiam*, De plagiar. iis.

(2. Hinc, qui tale crimen committunt, plagiarii appellantur, cit. l. 1 cum seq., ff. et cod. ad leg. *Fabiam*, De plagiar. iis. (3. Et plagiarii dicti sunt a *plaga*, quia patri et domino magna plaga infligitur, dum ipsis liberi et servi subtrahuntur, et subripiuntur, quo casu committi dicitur furtum, et plagium, juxta text. in § *Interdum*, Institut. De obligat. quæ ex delict. nascuntur, et observat Cotta, in *Memor.*, verb. *Plagiarius*, fol. 450; Ursaya, *Instit. criminal.*, l. II, tit. 8, n. 216.

(4. Tale crimen, si homo, qui subripitur, sit sui juris, non est proprie furtum, quia libera persona sub nullius est dominio. L. *Item juris*, Institut. De inutil. stipulat. (5. Si autem persona, quæ subripitur, est adhuc sub patria potestate constituta, verum furtum est, § Institut. De obligat. quæ ex delict. nascuntur. (6. Et inde patri actio furti competit. L. *Eum qui 14*, § *Si filiusfamilias 13*, ff. De furtis, ibi: « Si filiusfamilias subreptus sit, patrem habere furti actionem, palmam est; » et idem repetitur l. 37, ff. *eodem*.

(7. Talis autem actio furti non competit matri, utpote potestate in prolem carenti. L. *Mater filii 38*, ff. *cod.*, De furt., ibi: « Mater filii subrepti furti actionem non habet. »

(8. Pœna plagii olim erat pœna pecuniaria. L. final., ff. ad leg. *Fabiam*, De plagiar. iis. Hodierno autem jure est pœna mortis, cap. *Qui furatur 1*, De furtis, ibi: « Qui furatur hominem, et vendiderit, convictus, morte

tato, quod prænotatur — *Ragioni della Sede Apostolica*, t. I, p. 1. — tum etiam apud cardinalem Althan in opusculo inscripto: « Rappresentanza alla M. C. e C. di Carlo IV, sopra la moderna pretensione del regio collaterale di voler esaminare, e dare il regio exsequatur ad ogni genere di bolle, e lettere della Sede Apostolica. » — Et illustrissimum Bellugam in libello supplici ad Philippum V, Hispaniarum regem (§ 4, n. 53 seqq.). Quibus addi potest Bræschius de libertate Ecclesiæ (t. II, cap. 37 seqq.) et Zachariæ Antifebronius vindicatus. (T. IV, diss. 12, cap. 2.)

Et inde patri actio furti competit. — 7. Talis autem actio furti non competit matri. — 8. Pœna plagii olim erat pecuniaria. — 9. Hodierno autem jure est pœna mortis. — 10. Plagii crimen committunt illi, qui modica pecunia data, vel fraudulentis suasionibus incautos alliciunt juvenes ad se ascribendum militiæ. — 11. Subnect. *Addit. ex al. man.*, ad n. 15.

moriatur, » juxta l. *Quoniam 7*, et l. final. cod. ad leg. *Fabiam*, De plagiar. iis. (10. Plagii crimen committunt illi, qui modica, pecunia data, vel fraudulentis suasionibus incautos alliciunt juvenes ad se ascribendum militiæ, ut observat Amenus, de *delictis et pœnis*, tit. 3, § 6, n. 36, ubi, quod id practicari vidit in Urbe pro cujusdam principis servitio, sed seditione facta, opus fuit ad illam sopiendam captos pristinae libertati restituere, et refert etiam Ursaya, *loc. cit.*, n. 219. Quod, et novissime accidisse anno 1738 refertur.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(11. Ridiculus fere semper auctor est, dum etymon nominis tradit; at maxime hic ridiculus est, qui « plagiarii, inquit, dicti sunt a plaga, quia patri et domino magna plaga infligitur, dum ipsis liberi et servi subtrahuntur. » Vide, si lubet de etymologia hujus vocis Antonium Matthæum, *De crimin.*, tit. De leg. *Fabia*, De plagiar., cap. 1, n. 2.

(12. Illud hic non omittendum, quod is, cujus consilio plagium commissum est, plagii non tenetur. Non adversatur, quod qui plagario in aliqua re socius est, et ipse plagarius sit. Leg. penult., § *ultim.*, ff. De leg. *Fab.*, De plagiar.: « Socium enim (ut recte inquit Antonius Matthæus, ubi supra, n. 4) intelligere debemus, non qui consilium duntaxat dedit, aut scalas forte commodavit, sed qui societatem sceleris contraxit, et in ipsa suppressione socius fuit. »

(13. Nec refragatur, quod plagarius sit, qui servo alieno persuasit, ut a Domino fugiat; dum enim dicimus, plagii non teneri eum, cujus consilio plagium commissum est, intelligimus, si consilium datum tertio sit, non item si consilium servo datum sit. Anton. Matth., *ibid.*

RESPONSIO AUCTORIS.

(14. Oh! si adhuc in vivis degeret celeberrimus advocatus Ursaya, ex quo dictam etymologiam desumpsi, certe pro sui defensione ostenderet, quinam magis dicendus esset ridiculus, an ipse, seu potius, qui aliorum placita carpit, et injuriosis verbis auctores ipsos lacessit. (15. Mihi tantum liceat repetere hic, quod immortalis memorie Pontifex Benedictus XIV, contra hujusmodi conviciatos habet in Præfatione, tom. I, *De synodo diœcesana*, § *Porro*; ibi: « Nihil contumeliose jacientes in alios, quantumvis ab opinione nostra longe dissentiant.

POENA.

ARTICULUS I.

De pœnis in genere.

SUMMARIUM.

1. Pœna quid sit? — 2. Pœna est mensura culpæ. — 3. Regulariter sine culpa nemo punitur. — 4. Interdum tamen ob publicum bonum punitur quis sine propria culpa. — 5. Pœna et multa quomodo distinguantur pœna et penitentia? — 7. Pœna alia est civilis, alia criminalis, alia legalis, alia judicialis, et quæ singulæ sint. — 8. Pœna criminalis subdividitur in capitalem, et non capitalem, et quæ utraque sit? — 9. Pœna criminalis alia est corporalis, seu corporis afflictiva, alia pecuniaria, alia temporalis, et alia perpetua. — 10. Pœna in genere alia est ordinaria, et alia extraordinaria, et quæ utraque sit? — 11. Item alia est lata, et alia ferenda sententiæ, et quæ utraque sit? — 12. Assignantur quinque regulæ ad cognoscendum, an pœna sit lata, vel ferenda sententiæ. — 13. An quando lex utitur verbis imperativi modi, quæ afficiunt immediate ipsam pœnam, sit lata, vel ferenda sententiæ; multi volunt, quod sit lata. — 14. Plurimi alii tamen sustinent, quod sit solum sententiæ ferenda. — 15. Affertur responsio ad auctoritates pro prima opinione adductas. — 16. Pœna, seu lex pœnalis sententiæ ferendæ non obligat ante sententiam judicis. — 17. Pœna, seu lex pœnalis lata sententiæ in iis, quæ aliam executionem externam non requirunt, obligat in conscientia ante sententiam declaratoriam judicis. — 18. Pœna, seu lex pœnalis lata sententiæ in iis, quæ externam executionem requirunt, non obligat in conscientia ante judicis sententiam declaratoriam de crimine commisso, nisi lex in specie addat clausulam: *Alia etiam declaratione non secuta*. — 19. Imo secundum plurimos, etiamsi lex addat talem clausulam: *Alia etiam declaratione non secuta*, vel simile, non obligat ante declaratoriam judicis de crimine commisso, nisi in aliquibus pœnis, quæ assignantur. — 20. Declaratoria de crimine commisso requirit citationem partis, et ab ea dari potest appellatio. — 21. Adducitur et solvitur instantia. — 22. Assignatur notabilis differentia inter sententiam condemnatoriam et declaratoriam. — 23. Assignatur quomodo, non obstante clausula: *Ipsa facto incurrenda*, adhuc requiratur sententia declaratoria judicis. — 24. Assignatur quomodo, non obstante clausula: *Absque alia declaratione*, adhuc requiratur talis sententia declaratoria judicis. — 25. Transgressores legis incurrunt pœnam illius, etiamsi talem pœnam ignorent, exceptis tamen censuris. — 26. Judex inferior, regulariter loquendo non potest augere vel minuire pœnas a jure statutas. — 27. Id tamen potest princeps supremus. — 28. Et ex justis causis id potest interdum etiam judex inferior. — 29. Assignantur justæ præcipuæ causæ:

Il enim homini christiano indignum, et honesto viro indecens existimamus, neque vero minus valide unumquemque sententiam suam tueri posse censemus, si ab aliorum contemptu, ac injuria absteineat. » Sed et audiatur laudatus Pontifex in sua constitutione incip. *Sollicita ac provida*, § 23, sic præcipiens: « Cohibeatur itaque ea scriptorum licentia, qui, ut aiebat S. Augustinus lib. XII. *Confes.*, cap. 25, num. 33, sententiam suam amantes, non quia vera est, sed quia sua est, aliorum opiniones, non modo improbant, sed illiberaliter etiam notant atque traducunt. »

ex quibus reorum pœnæ a judice inferiori augeri possunt, ad num. 37. — 38. Assignantur justæ præcipuæ causæ, ex quibus dictæ pœnæ minui possunt, ad num. 45. — 46. In pœnis arbitrariis debet judex procedere juxta qualitatem delicti, ut sic pœna crimini commensuretur. — 47. Stante autem dubio, aut diversa juris intelligentia, judex debet semper in meliorem partem declinare. — 48. Cum hoc tamen, quod circa reos in gravioribus criminibus legitime convictos, non debet judex uti nimia clementia. — 49. Pœna unius metus est multorum. — 50. Pœna imposita in foro conscientie non liberat a pœna imponenda in foro fori. — 51. Pœnas pecuniarias, seu multas tenetur episcopus applicare locis et usibus piis. — 52. Pœnæ pecuniariæ non sunt applicandæ fabricæ, vel sacristiæ ecclesiæ. — 53. Nec possunt applicari pro reparatione Palatii episcopalis, aut domus vicarii generalis. — 54. Nec ulla eorum portio potest ab episcopo assignari depositario earumdem, nec reparationi carcerum episcopaliū, nec pro supplemento salarii musicorum ecclesiæ cathedralis. — 55. Nec applicari possunt pro vicario curiæ episcopalis, aut salario notarii et ministrorum. — 56. Nec pro procuratore fiscali, exsecutoribus ac ministris curiæ. — 57. Nec pro birruariis curiæ episcopalis. — 58. Nec pro expensis tribunalis. — 59. Nec potest episcopus, etiamsi pauper, eas sibi applicare, non obstante contraria consuetudine. — 60. Unde episcopus vere pauper debet recurrere ad sacram congr. pro gratia talis applicationis. — 61. Et episcopus in his transgressor non est immunis a culpa mortali. — 62. Si concedatur episcopo applicatio pœnæ pecuniariæ pro episcopatu et sacrario, quid intelligatur nomine ipsorum? — 63. Pœnæ pecuniariæ delinquentium in una ex duabus diœcesibus unitis applicandæ sunt piis locis diœcesis, cujus sunt delinquentes, et in pari necessitate pauperibus loci, ubi habitant ipsi delinquentes. — 64. Si multæ non fuerint per episcopum in vita applicatæ, non possunt ad minorem summam reduci per vicarium capitularem. — 65. Pro multis retinendis debet ab episcopo fieri depositarius ipsarum. — 66. Et talis multarum depositarius debet esse aliquis de capitulo. — 67. Debetque cautionem præstare de bene administrando, et reddenda ratione in fine anni eorum ordinario, ut duobus capitularibus. — 68. Quorum canonicorum alter debet eligi ab episcopo, et alter a capitulo. — 69. Pecunia multarum nullo modo retineri potest ab ordinario. — 70. Unde depositarius multarum non debet deputari pro forma, sed ut vere et realiter multæ apud eum deponantur. — 71. Pœnæ, et multæ non observantium dies festos pro tertia parte applicari debent accusatori et pro quarta exsecutoribus. — 72. Pœna et multa interficientis presbyterum applicanda est pro medietate ecclesiæ, cui præfuit, et pro alia medietate